

sætte Bygningen af mindre Pandserskibe. Den høitærede Minister har meddeelt os sine Tanker i saa Henseende, og jeg er gaaet med ham, og naar jeg er gaaet med til at sætte „mindre Pandserskibe“ istedetfor „et mindre Pandserskib,“ saa er det for at give Ministeren saa frie Hænder som muligt. Det kan let være, at det vil være heldigt, om der bliver sat mere end eet Fartøi under Bygning. Vi bestode os som sagt i en meget vanskelig Stilling, især da Artilleriet saagodt som har rundet Seir over Pandsret, saa at, hvis et Skib skulde være aldeles uigjennemtrængeligt, skulde det føre et saadant Pands, som det er meget tvivlsomt, om det kunde bære. Møltigviis er den Tid ikke fjern, da man maa bygge ubepandsrede Fartøier, hvad enten de nu skulde være af Træ eller Jern, og dette er ogsaa en Grund for mig til at gaae bort fra at begynde paa Bygningen af et stort Pandserskib. Naar det ærede Medlem for Kjøbenhavn's 8de Valgfreds (Schonheyder) talte saa stærkt mod Søforterne og stærkt betvivlede, at de vilde være til nogen Nytte, saa skal jeg ikke bestemt paastaae, at de kunne frelse os, men jeg troer dog nok, at de kunne yde os stor Tjeneste og være til Støtte for Flaaden, naar Kjøbenhavn angribes paa den Maade, som han antydede i sit Foredrag. Jeg skal hermed standse.

Sagb: Det har været min alvorlige Beslutning at understøtte alle de Forslag om Besparelser, som vilde blive fremsatte fra Udvalgets Side under Marineministeriets Budget, og som jeg kunde finde nogenlunde tilstrækkelig Begrundelse for, og jeg kan ikke tilbageholde den Bemærkning, at jeg ikke vilde have stor Betænkelighed ved at slutte mig til de saa meget omdebatterede Endringsforslag under Nr. 5 og 6, fersaavidt jeg antog, at de grundede sig paa Bestemmelser, der kun havde en reent midlertidig Hensigt, men derimod ikke afgjorde Noget med Hensyn til vort fremtidige Forsvarssystem. Jeg maa imidlertid tilstaae, at jeg allerede under den høitærede Ministers Foredrag fik en uanet Betænkelighed derved, fordi jeg saae, at der derunder skulde sig videre gaaende Planer, end hvad der fremgik af selve

Ordene. Jeg kan paa ingen mulig Maade finde det billigt eller retfærdigt overfor Marinen, at Spørgsmaal af denne Betydning skulde afgjøres under det finantsielle Tryk, hvorunder vi i dette Dieblif maae tage vore Beslutninger. Jeg kan ikke sige Andet end, at de Grunde, som ere udtalte af de to af Marinens egne Medlemmer, som sidde her i Salen, have stor Vægt for mig, og jeg for mit personlige Vedkommende maa erklære, at jeg gjør det, ikke, som det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgfreds (Winther) sagde, fordi det, der blev udtalt, kom fra saglyndige Mænd og angik Spørgsmaal, hvorom vi ikke kunne have nogen Mening, men derimod, fordi det vedrører Spørgsmaal, hvorom enhver fornuftig Mand kan have en Mening. Jeg vil spørge, om den Mand, som siger: Jeg vil forsvare mit Hjem, men kun forsvare det ved, at jeg tager en tyk Trøie paa, om han vil kunne forsvare sit Hjem; nei, han skal baade have denne tykke Trøie paa og Vaaben i Haand. Thi jeg kalder ikke disse Emaatskibe stort Andet end i figurlig Forstand en tyk Trøie, som man tager paa; jeg kalder det ikke Vaaben, hvormed vi kunne være istand til at gaae Sjenden imøde. Jeg troer i det Hele taget, at Alle, som vilde tænke roligt over Sagen, ville erkende, at vi i vore 2 sidste Krige saavel i 1848 som i 1864 i vor Krigsførelse have indskrænket os altfor meget til en tyk Trøie og Defensiven, idet man syntes fuldstændig at have glemt, at jo mindre Styrke man har, desto nødvendiggere er det at tage Offensiven. Der kan efter min Mening ikke være Tvivl om, at vi, om vi overhovedet skulde have en Marine, der kan være til Beskyttelse for Landet, da maae have en Marine, der ikke stikker omkring i smaa Huller og Kroge, saasnart Sjenden nærmer sig vore Kyster. Jeg skal dog henstille til det ærede Medlemmer, om man kan tænke sig noget Fremtidsmaal for vor Marine, naar vi ikke ere i Besiddelse af et eneste Skib, som er istand til at optage Kampen med Sjenden paa aaben Sø. Vi bringe uhyre store Offre og efter min Mening Offre, som langt overskride vore Kræfter, for Landsforvaret, men kunne vi selv med den Styrke, som vi med Udtømmelse